

تب مالت در انسان

تب مالت از گاو، خوک، گوسفند یا بز آلوده به انسان انتقال می‌یابد اما از انسان به انسان خیر. تب مالت روی اعضای خون‌ساز بدن مانند مغز استخوان، گره‌های لنفاوی، کبد و طحال تاثیر می‌گذارد. تب مالت در دو نوع حاد و مزمن دیده می‌شود. دوره نهفتگی این بیماری می‌تواند ۵ تا ۶۰ روز باشد (چندین ماه نیز دیده شده‌است). تب مالت در مردان ۲۰ تا ۶۰ ساله شایع‌تر است.

مصرف شیر، محصولات لبنی (کره، پنیر) و یا محصولات گوشتی حیوانات آلوده موجب سرایت بیماری به انسان می‌شود. کم‌خونی و خیم یا مشکلات معده و سابقه جراحی آن به دلیل کاهش اسید معده امکان بروز بیماری را بالا می‌برد. اسید معده تا حدودی احتمال ابتلا را کاهش می‌دهد. به طور کلی این بیماری در میان افرادی که با حیوانات زیاد در تماس هستند (کشاورزان، دامداران، قصابان، دامپزشکان) و افرادی که به مناطق آلوده سفر می‌کنند شایع‌تر است.

علائم بیماری

علائم بالینی تب مالت در کودکان چندان مشخص نیست. طحال در نیمی از موارد بزرگ است. طحال بزرگ بیشتر همراه

بزرگ شدن غدد لنفی است. دانه‌های جلدی به صورت تب‌خال و پورپورا و دانه‌های دیگر اریتم‌های برآمده کمیاب است.

علائم زیر در تب مالت حاد به‌طور ناگهانی ظاهر می‌شوند

- لرز، تب متناوب، تعریق
- خستگی قابل توجه
- درد هنگام لمس ستون فقرات
- سردرد
- بزرگ شدن گره‌های لنفاوی

علائم زیر در تب مالت مزمن به تدریج ظاهر می‌شوند

- خستگی
- درد عضلانی
- کمردرد
- بی‌بوست
- کاهش وزن
- افسردگی
- ناتوانی جنسی
- (به ندرت) بروز آبسه در تخمدان‌ها، کلیه‌ها، و مغز

- در صورت ناکافی بودن مراقبت و درمان، بیماری ممکن است مزمن شود یا موجب معلولیت، عفونت قلب، استخوان، مغز یا کبد شود.

تظاهرات و عوارض عصبی در مالت:

- سردرد
- درد تمام بدن
- ضعف
- سستی
- کوفتگی عضلات
- کم‌خوابی
- نگرانی و تشویش
- افسردگی
- هذیان
- سندرم منته
- حالت تحریک پذیری زیاد

پیشگیری

- خودداری از مصرف شیر غیرپاستوریزه، پنیر و سایر لبنیات و گوشت‌های تایید نشده.
- استفاده از وسایل محافظتی بدن مانند دستکش، محافظ چشم، پیش‌بند و ... هنگام تماس با حیوانات یا گوشت و سایر محصولات
- واکسیناسیون دام‌ها: واکسن زنده ضعیف شده سوش بهترین است و یکبار تزریق حداقل ۷ سال حیوان را محافظت می‌کند.
- آموزش بهداشت به قصابان و افرادی که با دام سر و کار دارند.

تشخیص و درمان

تشخیص قطعی تب مالت با آزمایش خون انجام می‌گیرد و با درمان کامل معمولاً در ۳ تا ۴ هفته بهبودی دیده می‌شود. اطرافیان و اعضای خانواده شخص بیمار که ممکن است از همان غذای آلوده مصرف کرده باشند باید معاینه شده و آزمایش بدهند

درمان شامل یک دوره استراحت در رختخواب و مصرف آنتی‌بیوتیک است و جدا کردن بیمار از دیگران اغلب لازم نیست. برای مبارزه با عفونت باکتریایی از آنتی‌بیوتیک‌هایی

(مانند تتراسایکلین برای حداقل سه هفته) استفاده شده و داروهای کورتیزونی برای کاهش التهاب‌های شدید استفاده می‌شود. برای درد عضلانی نیز از داروهای ضد درد (مسکن) تجویز می‌شود.

در رژیم غذایی این بیماران معمولاً ابتدا از غذاهای نرم و ساده شروع می‌کنند و به تدریج تنوع و مقدار غذای بیمار را افزایش می‌دهند تا زمانی که به برنامه غذایی عادی برسد. بهتر است از غذاهای پرانرژی و نوشیدنی‌ها و مایعات فراوان استفاده کرد

تب مالت

واحد آموزش

تابستان ۹۳

